

РЕШЕНИЕ

№ 7021

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атнасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7999** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на Н. С. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Решение от 24.06.2021г. по НАХД 2684/2021г. на СРС, НО, 131-ви с-в, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 4361976, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т.2 от ЗДвП на касатора е наложено наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева за извършено нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че протоколът за използване на АТСС е непълен и в него има поправки. На следващо място, се възразява, че по делото липсват доказателства за компетентността на служителите на СДВР. Иска се отмяната на решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – СДВР – ОПП, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни

основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства районният съд безспорно е установил следната фактическа обстановка:

На 06.01.2021г. в 09:18ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], до магазин „Метро“, се движел товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“ с регистрационен номер СВ 0182 ВС, собственост на търговско дружество [фирма], с управител касатора Н. Т.. По същото време на [улица], в района на магазин „Метро“, бил осъществяван контрол по спазване на скоростта на движение чрез автоматизирано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, модел ARH CAM S1, сериен номер на устройството № 11743С7. Системата била въведена в експлоатация от служител на ОПП-СДВР, а измерването било извършено в периода от 09.00 до 11.00 часа на 06.01.2021г., съгласно приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Преминавайки в района на контрол, посоченият товарен автомобил се движел със скорост от 96 км/ч, след отчитане на отклонението, при максимално разрешена скорост от 80 км/ч, въведена с пътен знак В26, поставен на 300 метра преди мястото на позициониране на системата за контрол. Скоростта на движение на моторното превозно средство била установена с посоченото по-горе техническо средство чрез изготвяне на фотоснимка с № 11743С7/0294533, отразяваща дата, точен час, адрес и географски координати, както и скорост и регистрационен номер на превозното средство. Въз основа на същите и на основание 189, ал.5, вр. чл.188, ал.2 ЗДвП на жалбоподателя в качеството му на законен представител на дружеството - собственик на превозното средство, бил издаден атакувания Електронен фиш (ЕФ).

За да потвърди ЕФ, районният съд е приел от правна страна, че не са допуснати процесуални нарушения при издаване на ЕФ, включително относно съдържанието на акта и начина за установяване на нарушението чрез автоматизирана преносима система за контрол, а по същество е приел за доказано извършеното нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, както и извършителя му – законния представител на дружеството – собственик на МПС-то, като наложената санкция е съответна на закона.

Решението е законосъобразно, като настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд.

Съгласно чл. 21, ал. 2 ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1 – 50 км/ч в населено място, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай е безспорно, че нарушението е извършено в населено място и ограничението на скоростта на движение е било указано с пътен знак В26, указващ скорост на движение до 80 км/ч, който е бил поставен преди мястото на монтиране на техническото средство за контрол.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП допуска извършването на контрол за спазване на правилата за движение по пътищата и установяване на нарушения, като предвижда, че „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съгласно изр. второ от същата разпоредба електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Следователно -правилно СРС е приел, че електронният фиш от формална страна притежава всички реквизити за неговата законосъобразност. Напълно се споделят от настоящата инстанция мотивите на районния съд относно анализа на производството по издаване на ЕФ. В този смисъл доколкото ЕФ се издава автоматично, без участието на длъжностно лице, е неприсъщ на производството институтът на компетентност на органа, поради което същият не следва да бъде обсъждан.

Неоснователни са възраженията на касатора за нередовност на протокола за използване на автоматизирано техническо средство. Същият съдържа необходимите за установяване на релевантната фактическа обстановка реквизити, както и съпричастността на касатора към извършеното нарушение, доколкото същото се установява безспорно от представения по делото снимков материал. В тази връзка е ирелевантно колко точно нарушения са заснети по същото време и място с това технически средство.

Чл. 189, ал. 5 от ЗДвП предвижда, че ЕФ се издава на лицата, посочени в чл. 188 ЗДвП. Съгласно нормата на чл. 188, ал. 1 2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Съгласно представената справка за собственост на МПС-то, негов собственик е [фирма], а видно от справка за актуалното състояние на ЮЛ, негов управител е жалбоподателят Н. Т..

С оглед на изложеното СЪДЪТ намира, че нарушението на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, извършено от касатора, е безспорно доказано от обективна и субективна страна.

Правилно описаната фактическа обстановка е подведена под посочената за нарушена правна норма, като и е определено наказание визирано в абсолютен размер от 50 лв. в санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна, съответно решението на СРС е правилно и като такова -следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.06.2021г. по НАХД 2684/2021г. на СРС, НО, 131-ви

с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: